

Na lekcjach języka polskiego uczniowie klas 4d i 4e omawiają ostatnio lekturę pt. „Bracia Lwie Serce”. Przedstawione przez Astrid Lindgren wydarzenia, związane z braterską miłością Karola i Jonatana, zrobiły na dzieciach ogromne wrażenie i rozbudziły ich emocje. Uczniowie dali temu wyraz, opowiadając o życiu po śmierci chłopców w baśniowym świecie i przygodach głównych bohaterów związanych z zaangażowaniem się w walkę mieszkańców Nangijali z okrutnym Tengilem. Zaproponowałam im przeniesienie na papier swoich wyobrażeń. Praca w zespołach uczniów polegała na wykonaniu mapy topograficznej lub makiety Doliny Dzikich Róż i Doliny Wiśni. Uczniowie pracowali w 2 grupach i dzięki temu powstały dwie prace ukazujące Dolinę Wiśni i Dolinę Dzikich Róż. Wykorzystując opisy obu krain, nanosili na duże arkusze papieru poszczególne informacje. Rysowali, malowali, przyklejali różne elementy, bezużyteczne przedmioty. I tak niebieska wstążka stała się wijącą rzeką, w której bracia łowili ryby i kąpali się, gałązki ustawione na plastelinie przypominały drzewa i krzewy, których nie brakowało w Nangijali, opakowania po artykułach spożywczych zamieniły się w domki mieszkańców baśniowej krainy, pudełka od zapalek wyobrażały królicze klatki, duże nakrętki posłużyły do stworzenia Prastarych Gór, kulki z waty symbolizowały gołębie Sofii, a strzępki zielonej bibuły ilustrowały wszechobecną trawę. Przy opracowaniu makiety i mapy topograficznej niepotrzebne były zdolności plastyczne czy techniczne uczniów. Nieważna była precyzja, ani faktura i rodzaj użytych materiałów. Powstały wspaniałe dzieła twórcze, bliskie wyobraźni dzieci, które dzięki swojej fantazji wyimaginowały krainy opisane w lekturze.

Wydarzenia i uczucia związane z lekturą pozostawiały trwały ślad w pamięci dzieci, ale przede wszystkim nauczyły, że wspólna, twórcza praca czy wzajemna pomoc, nie tylko ta opisana w baśni, przynoszą najlepsze efekty.

